

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Emellan Backa gästgifwaregård, och den så kallade Closter-bruggan äro, den 18 Januari, af Wätsmans-hustru på landsvägen uptagne 19 stycken bref, samt åtskilliga skepsdocumenter, rörande et Rederi uti Köpenhamn: äfwen en wäpeltill 100 Pund Sterling. Större delen af brefskriften äro stälde på London, och et däribland til Herr Reinhold J. Holtermann i Hamburg.

Uti förliden wcka ankom Carl Kulman hit ifrån Stockholm, och hade med sig allenast 1 posse med Coccinelle-färg, i ställe för 2, som blifwet för en wåre Handlandes räkning affände med honom. Den ene af desse possar, som innehället 7 Skälpunder har blifwet honom fränstulen uti Wreta gästgifwaregård wid Nyköping, den 28 sistaedne Januari, kl. 5 kan 5 om aftenen. At nu komma til hufwudsaken så esterslyses förenämde posse, med alla 7 Skälpunder af Coccinelle-färgen, och loswas af ägaren i Dal. Sämt år den, som kan namngifwa tjuftwärdet och Rassa förlusten til rätta.

Peruquemakaren Swannik har förlorat en liten hund, hwaröfwer han beklagar sig. Den förlorade war ljusbrun til färgen, hwit i bröstet och på wästra framsfoten, men swart i nosen, och hade långslockliga öron.

På Torsdag upføres den sista Concerten af den 12, om hwilka jag propheterat i flera wckor. Herr Organisten Dijkman, som med wår dräpelige Cantator Bonge länge roat Götteborgska öron, tänker nu kröna sina mästerstycken, med en solo på Flettristraversiere och en dito på Clavecin: at ej förtigade sång-arien, och flera upmuntrande stycken, som wid samma tillfälle upföras.

Götteborgska

Magasinet.

Lördagen, den 16 Februarii 1760.

Berättelse om 1758 och 1759 års olika kornwäxt, under nästan lika wäderlek, uti Walda Soken.

Churuwål torkan och warman år 1758 war owanlig, så at man ej kunde wänta sig någon tafsam ertänsta af en på torr jord upofrad möda, gafflikwål förshnen, emot all förmodan, en, efter omständigheter, wälsignad Förd: doch med den åtskillnad, at de, som sådde bittida, hade största förmanen.

Här i Soken och näromkring är det nästan allmänna felet, at man får ganska sent, nämligen uti 5te och 4de, ja, stundom i början af 3dje wckan före gamla Midsommar, som bonden här talar, det är, efter nu warande tideräkning, d. 31 Maj, d. 7 och 14. Junii. De som så sent, hafwa merendels tid- och lågländta åkrar, at de ej kunna föra jorden, föran watnet, som stadnat på åkrarna öfwer min-
G teren

teren och hösten, sådt antingen leta sig utwäg, eller
ock suget sig neder i jorden.

Härlig återkötsel! när man intet med tjenliga
och tillräckliga diken wil afföra det, som ej mindre
hindrar deras göromål, än gör deras arbete tungt.
Är det icke en synd emot femte budet, at dränka och
förqwässa den wälsignelsen, som himmel och jord
unnar människor, men de slessive betaga sig genom
en oförsvarlig låtja.

Häromkring hafwa de meste landtmän små gårdar,
som kunde därfore bättre stötas: men de tärka
ta sig förlora förmycket af sin lilla jordtorfwa, om
en hop alnar upofras til diken. De weta likwäl
at när ingen annan råd är, så låter man gerna
hugga sig en finger, för at bewara hela handen,
och låta hånne få trefnad: men ibland annat har
detta stora åkerbruksfelet mycket sin uprinnelse där
af, at de mesta landtmåns hustrur, pigor och barn
härstädes bruka jorden, när männerna plöga sjö-
ty när sjöfarten tidigt om wären öppnas, skal man
nen och sonen, om han är wuxen, ut på hafwet,
och qwinnan stöta jorden, hwarfore det går, som
det kan, och intet just alltid, som det bör. Ganska
få, eller ock nästan ingen, af landtmännerna här
stades utsä säden; ty de meste kunna ej. Kan
hända, at mannen stundom, innan han om wären
begifwer sig til sjöplogen, torde föra några fåre
med gårdsplogen; qwinnan måste likwäl förja för
resten, och då dröjer hon länge med säningen i
wäntan, at naturen skal göra det, som annars ar-
bete och trögheit bort uträtta.

Jorden

Jorden blef 1758 bittida tidig, at föras, plögas
och säas. Januarius war här, men i synnerhet Fe-
bruarius, owanligen behagelig. Många ställen, i
synnerhet de som lågo emot söder, begynte få en
grön klädnad redan då; när merendels hela mar-
ken tilldrena waret hwitklädd.

Lärkan besökte oss bittida, och bådade med sin
sång en skynsamt wår, och solen låckade med
sina warma strålar nästan i förtid ut blomster-
gudinnan.

Men krigsguden blef otålig, och förde Flora til-
baks i sina gömmor, så at i halfwa Martii månad
härstade starka frofnätter, och nara (efter halländ-
ska språket,) om dagen; hwarigenom de gröna klä-
derna lades bort, och marken åter antog öfwer alt
sin swarta sojgedragt. Om landtmannen suckade
öfwer sit lilla förråd i laborna, så måste de förnö-
dgnares pungar göra kostsamma bejd på de få stäl-
len, hwarest antingen en sparsam hushåldning, eller
ringare förråd af kreatur lemnat hö och halm.

Detta efterspel af vinteren, som liknade allför
mycket en tragödi, betalte sig dock, efter mit tycke,
därmed, at swan, som i en suktig winter, war lem-
nad i jorden, så smaningom förswan, återjorden blef
lucker, mör och torr, at de få, som ej trodde på
den wanliga och sena säningstiden, singo någorlunda
tidigt spänna sina hästar för kroken.

Såden anförtröddes då at en torkad jord, som
sedan hela sommaren ej fick serdeles wårka.

Kornet fick ej någon wana, at läcka sig i början
af mera, än det, som igenom solwarmen så små-
ningom

ningom updunstade ur jorden; utan fröspå så sättes fram utur sin stöte, under himmelens wälsignelse.

Naturen klemmade ej i början med säden, då före kunde hon och längre hårda ut; och de som så de bitida, råkade, at ej misunna kornets späda rötter de wätstör af höstregnets, och den lilla winter snöns öfwerleswor i jorden, som annars hade blifwet onödiga offer åt Atmosphären. Härigenom fick säden ej brådvara, som i början af 1759, utan så småningom stadga sig, hwilket alltid ger mer styrka i längden. Och fast än säden ej hade någon synlig låstning ifrån himmelen, så hade doch almagan sin finger i jordens stöte.

Ur 1759 hände sig, at kornet ej allena blef sätt uti wät jord på de mesta ställen, utan regnet sparades hwarken i början af sättnings tiden, eller sedes säden upträtt utur jorden; så at man, efter alla möjliga liknelser, wäntade sig en god årswärd och förnögelig störd. Omna anstalter gjordes af höghwederbörande om Kronomagasiner, och man kunde ej annat, än göra sig hopp, om någon wälsignelse at därmed inwiga så nyttiga hus. Men almagan hand hade lifasom sadt läs för alla regnnyar, och säden måste, hela tiden då hon skulle taga sin bästa matning och styrka, sakna wätstör i de ådror, som föra näringsfasten till hånne.

Hon saknade då, det hon i början war wan wärd och tynade således af i sin bästa ålder och sägring. Hon stadnade i sin wärd, och Herren wisse, at då det 1758 såg som swärast ut för människjo = sijn så upwakte han likwäl frugt af den torra qwedert = men

men då det 1759 såg som bäst ut i början; så wisse, at ändan ofta är begynnelsen olif.

Sluteligen märkes, at 1758 obserwerade jag på Florentinske Thermometern, at warman härstädes war några gånger i Junii och Julii månader 6 til 7 grader starkare, än jag någonsin i Canton förnuntmet den samma uti Augusti månad: ja i förleden sommar war solhettan här några dagar allenast 2 til 3 grader starkare, än i förr omnämde månad i China.

Annars woro 1758 och 1759 års somrar och wäderlek, i anseende til torran, hwarannan tämmeligen lika.

Lärdomen af altsamman blifwer, efter min gifning, ingen annan än denna, nämligen at jorden bör läsas tidigt; men ej wät: så hårda hon bättre i torra, hwilket utan twifwel blifwer orsaken til den bättre sädeswårten 1758 än 1759, fastän åren til wäderlek woro tämmeligen lika.

G. S. Hjortberg.

Öfversättning ifrån Fransöstan af Kajsarinnan Livias Zal til sin Gemål Kajsar Augustus, wid Sinnansla samt mangadningen.

Den åran jag har, at wara Eder Gemål, författer mig i den förbelagtiga nödwändighet, at med Eder dela lycka och motgång: hon lemnar mig til lika frihet, at öppna för Eder mit hjerta, och således utan förstålning ytra mine tankar. Beredd, som jag

jag är, at omkomma med Eder, skal jag röja det med yttersta upriktighet; ty, som jag icke är uphögt utan igenom Ederet härrewälde på Thronen, så drager ock Eder undergång owägerligen min efter sig. Alle illa tänkande äro icke af lika beskaffenhet. Människor gifwas, som hafwa uti grunden en eldssjäl, och som finna uti deras hjertan en ondskas, som gammal med deras Födelse. Man ser andre, som ledde af swaga urfälningsgäswor, verkställa de onda, som de icke hade gjort, om de waret bättre underrättade. Intelligen finnas ock många, som upblåste af deras adelhet, fördärwade af öfwerflod och förblindade genom Stenet af deras höghet, som sig äga rätt, at ostraffade begå misgärningar, och hämnas på Öfwerheten för deras inbillade förtreter. Som således driffjädren för en del icke äro lika lastwärd, altså bör icke heller straffet för dem vara lika strängt. En Prins utdelar besutan wärd samt ej mindre nåd än stränghet; och om det alltid är orätt, at straffa de öfhyldige, så finnas ofta så wägar, at icke straffa de öfhyldige. Mildhet, uti wad i sin tid, uträttar alltid mer, än stränghet verkställd i otid. Estergift hämnar ofta den för törnade mer tillräckeligen, och alltid mer ädelmodigt än det hårdaste straff. En nåd som Regenten meddelar, gör den öfhyldige besört, och driffwer honom till at strämmas för sit brott: Uter bringar et för sträckeligt och hotande straff misgärningsmannen, och förekomma den, som wil låta honom lidat. Skuld domar hjelpas mindre genom eld och swärd, än med lindrige och helande botemedel. Likheten emellan krops

frops och sinnes skuld domar gör sammanliknelsen riktig; ty man har märkt i alla tider, at et sagmodigt ord, håller den djerfwesta människja tillbaka: Däremot upeldar et skarpt och retande den alrafidigaste. De wilda djuren tämjas icke, utan med smitran.

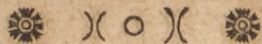
Min mening är icke härmed, at J bören blindwis förlåta alla dem, som företaga något emot Edert lif, emedan fölghden där af skulle blifwa ganska farlig. Skilg ifrån Rikskroppen, om Er så behagar, de bullersama, oroliga och uproriska sinnen, skilfatta utan återwända med sammangadningar, och at utföra farliga affigter, och hwilka en otidig tillgift alltid gör mer dristiga och oförwägna, än försigtiga och ängersfulla. Men handterer med mindre stränghet dem, som en flygtig ungdom, ofickelig til undersökning, och brist af urfälning eller något konstigt och bedrägeligt löfte sadt i harnest. Detjener Eder tillika af hot, Penningeböter och förmisningar. Huru många har man icke sedt, som ledsmaden af en långsam landsflygtighet gjort aldeles besedelige? Huru många andre, som penningestraft återfört til deras öfhyldighet? Huru många har icke fruktan för oärligt anseende bragt, at på sig selswe hämnas fasan för deras misgärning? Prinsar äro icke i den belägenhet, som enskilde personer. Det är både hederligt och angeläget för en privat person, at fodra räkenskap för de oförätter, som honom kunna tillsogas; ty i annan händelse skulle han blifwa antingen förtryckt eller föragtad. Däremot bör en Prins antingen för- låta

låta eller föragta de brott, man emot Honom enstån-
gör, och icke hämnas andra än dem, som röva de
geringen. Om I welen sätta tro hårtill, så böer
I icke låta någon dö af de sammanswourne; det
ädelmodigt at förlåta, och det hörer icke utan et stort
hjerta och en lyckelig bögelse til, at wara mild.
Sällan låter man många skyldige undergå döds-
straff, utan at någon oskyldig blifwer lidande; de
skyldige förblandas lätteligen med den som icke
det. Skänker de uproriske lifwet: Eder nåd
föda deras ånger, och den samma skal blifwa
lera för andre, at upföra sig laglydigt. Cinna
lyfande af sin höga börd, af sit namn och af stor-
gerningar, skal blyas, och därpå afstå ifrån wäl-
sama anslag. En frigiswen fiende, som man
i sin magt, och kunde föröda, saknar sedermera med
at skada sin wälgerningsman.

Allt hwad Livia sade, flöt utaf Hännens mun med
så mycken behagelighet, at det icke annat kunde, än
göra intryck uti Augusti sinne. Hännens råd war
och ej mindre lyckeligt, än försigtigt. Kejsaren, som
hade åhört Hännens tal med mycken agtsamhet, fann
Hännens skäl så förnustiga, at Han til alla delar
förblef wid des yrtrade tankar. Han lät falla til
sig Cinna, gjorde Honom en berärtelse om sammans-
gadningen, förebrädde Honom med någon ömska
sin otaksamhet, under det Han uprepade alla de

* Cinna war Doterson af den store Pompejus, som
länge med försigtighet och mandom försvarade Ro-
merska Republikens rättigheter emot den oinfränkta
magt, hwilken Jultus Cäsar införa wille, och Augustus
änteligen wan.

wälgerningar, med hwilka Han blifwet öfwerho-
pad, och, sedan Han bragt Huswudmannen för de
uproriske, at tilstå sit brott, eftergafs Honom det;
ja Han uptefnades äfwen til Borgmästare ämbetet
för följande året; och i anseende til den agtning
Honom wistes, bleswo alle de öfrige sammanswourne
likaledes befriade.

Denna Augusti nåd lyste så, at Cinna och des
Anhängare icke kunde längre stå emot: och den öm-
het, med hwilken Cäsar frambragte sina föreställnin-
gar, utvättade mer, än all utöfwad stränghet, be-
wäpnad med största plågor. Detta ädelmod ut-
plätte icke allenast hela sammangadningen, utan det
som än märkeligare war, tilwan Honom alla Ro-
mares hjertan. Öfwer allt berömdes Livia, ize-
nom hwars råd Cinna blifwet benädad, och man
höorde icke mer talas om upror. Augustus trodde
sig hafwa at tacka försigtigheten af Livias råd för
all den ära, af hwilken Hans antagna sagtmodig-
het lyste. Sedan styrde Han sig altid sielf, och
invättade sig, efter Denna Printsessas behag.

V . . .

Öfwersättning.

Den wänskap altid har til salskap ljuslighet,
Och den som älskar rätt, Han och behaga wet:
Han altid willig är at Eder understöda,
För Er at wärda sit, han räknar ej för möda.
Om hjertat föder lust, at up til äran gå,
Han på sin wådjoban ej lönen synes så,

För annat än med Er sin wundna lycka delo.
 Och låta samma glans för Er ej mindre falla
 Er själ af oro tårs; han munter sig inställer.
 I gråten; til Er tröst Han strida tårar sällar.
 Han alltid är beredd för Er sin pung at töma
 Alt gifwer Han och gör, och tyks allsamman glöm

V = 1.

Min Herre,

Ändteligen hafwe wi öfwerlefwat den kalla
 årstiden: ty lärkan skal redan bådäta för wår
 Jag fryser då jag tänker uppå, hwad stor grad
 köld wi nyligen uthärdat. De som uphunnat
 medelålder, torde listigen kunna påminna sig 1709
 vinter, hwilken af alle Swenske wintrar märkt
 som den skarpaste. Jag vågar icke, såsom den tid
 ofödd, at häremot det minsta inwända, men firmt
 af en Historisk uppteckning för år 1423 så gruswel
 köld och frost, at österjön waret med is öfwerlagd
 och at man kunnat med häst fara Sepsleden ifrån
 Dansig til Lübeck, och ifrån Pommern til Danm
 mark. Det måste ej heller waret swag is, som
 K. Carl X. med en segerrik Armeé 1658 til Jylland
 och Zeland, där de stridande magter fingo seder
 ra wärma sig wid militariske eldar. Jag minns
 af denna anledning, at wi ej utan medömfkan
 ligen läst i utkomne gazetter från flera utländ
 orter en bedröflig tidning, at tusendetals Soldater
 ihjälfruset på sina poster i närwarande krig. Och
 at det woro Klingornes lott at springa i sina skidor

och den ljustiga freden med wår återkomme. Wår
 Swenske Soldater hafwa i alla krigiska tider, så
 långt egna och Historiska ljus leda oss, tält ända til
 förundran, alla de beswärligheter som åtfölja wap
 nedrat. Norden tyckes igenom sin kalla lust, hafwa
 förbehållet sig, at tillfapa Hjeltar, då det blifwet
 den södra werlden tilbömt, at lära i deras skola med
 förlust af eget blod. Historien öfwerlöddar af bewis
 på Swensk Hurtighet. Det Tyfka mångåriga kri
 get, at jag ej må gå längre tillbaka, som fördes til
 rikets heder, och slutades til des ogemena fördel,
 adaga lägger, at Swenske Knekten sågtat med ej
 mindre mannamod hos utlänningar, för sin Konungs
 ära, än på Swensk botten för hus och hem. Doch
 skändes ofta en dugtig karl i det warma Climated,
 af kräselig, och til des hårdade natur olämpelig,
 söda. Det bestyrkes af Joh. Abler Salwii skrif
 welse til Herr Per Baner, gifwen uti Hamburg d.
 20 Nov. 1631, den min Herre tillåter mig at här in
 föra: „Kongl. Maj:t hafwer nu hela Frankenland
 inne, och hafwa där städerne hyllat H. R. Maj:t
 för härtig i Franken, såsom E. N. ser af innelagda
 H. R. Maj:ts mandat, och wänja sig nu wåra
 Finnan Pojka däruppe i winlandet, at de inset så
 snart och lätteligen lära komma til Savolar igen.
 I de listänste krigen måste de ofta taga til goda
 watn och möglat groft bröd til ösfoppa: nu gör Fin
 nen kallskål i stormhatten med win och sembla „

Om desse Bussar, hwilka Riks-Cancellairen,
 Gr. Axel Örenstjerna nämde med en Virgilianisk
 ärotitel, utur L. IX Æneid: Durum a stirpe
 genus

genus &c. anfører en J. B. Schuppius in Salom
et nästan lika lydande witnessbörd. „Ich hab
viel lebendige exempel gesehen unter den Schrei-
den: so lang dieselbige, wellich, strömning und Rän-
kenbrö freßen, sind sie gute Knecht, so bald sie
was beßers bekommen, werden sie muthwillig, und
wollen ihren Herren kein guth mehr thun wie zuvor.“

Det är altså wist, at war Krigsmagt altid
taget i styrka, just af brist på det alranödwändig-
ste, och at en hårdare spis med släp och utomordent-
teligt arbete, alstrat hos oss de starkaste Kämpar.
Man måste också tilstå, at naturen icke waret såfäm
hos så tappert Folk, och at hon i alla tider har
heder af sit arbete. Man kan såligen säga; Mil-
tia nostra adhuc paupertate Magistra stetit,
och huru hugneliga uträkningar kunna icke därå
das, så länge en dryg Wexel-Cours, och en fast
tomhet i Beursen, försäfrar hwar annan om en
national förmur. Jag förblifwer m. m. W.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Resande äro Medicinå Studiosus Ekman, som
bor hos Urmakaren Brandt, och åstundar reselä-
merat til Lund; Herr von Döbeln ifrån Gleda
bor på Tre Kemmare, och Borgaren Martin
Wallin ifrån Loholm hos Pehr Swensson; samt
J. Norman, och H. David Pihlson ifrån Warberg.

Af Götteborgs Præ-Couranten för Januarii må-
nad tager man följande lärdom*:

Silfwermynt Dal. Dre.

Et Pund Bly.	= = = =	48	=
Et dito Ängelst Black-Zehn.	= = = =	300	=
Et dito ren Hampa.	= = 78 til	80	=
Et dito Rakitser-Lin.	= = = =	135	=
Et dito Pater-Noster-Lin.	= = = =	105	=
Et dito Trebands-Lin.	= = = =	80	=
Et pund hwit Salg.	= = = =	5	16
En tunna Allin.	= = = =	32	=
En dito röd Färg.	= = = =	12	=
En dito Finst Ljara.	= = = =	12	=
En dito Bonde-Beck.	= = = =	10	=
En dito Krono-Beck.	= = = =	13	=
En dito S. Ubes-Salt.	= = = =	8	=
En dito Lisabons.	= = = =	8	=
En dito Skotskt.	= = = =	7	16
En dito Franskt.	= = = =	6	24
En dito Dantsiger-Råg.	= = 11 til	11	16
En dito Malmö-Råg.	= = = =	9	=
En dito Swenskt Sill.	= = 9 til	10	=
En dito Hwete.	= = = =	16	=
En dito Korn.	= = = =	9	=
En dito Irter.	= = = =	14	=
En dito Stralsunds Malt.	= = = =	10	=
En dito Malmö.	= = = =	8	16
En dito Ängelst.	= = = =	12	=
En dito Hafre.	= = = =	6	=

En

* Detta inlemmas af Herr Notarien Svedenarf, och
förtjenar twifwelsutan sit rum nu och framdeles.

	Silfvermynt Dal.	
En dito Jzlands Rött.	= = = =	29
En dito Stenkol.	= = = =	2
Et Skålpund Canarie Socker.	= = = =	1
Et dito Refinad.	= = = =	1
Et dito Melis.	= = = =	1
Et dito Brunt Candi.	= = = =	1
10 Tolfster Furubröder 5 til 6 alnar långa,		
1 1/4 tum tjocka och goda.	= =	52 til 45
Dito 1 1/2 tum tjocka.	= = = =	60
Dito 2 och en qwart eller half.	= =	90

Götheborgske Weyelcoursen.

Onsdagen, den 30 Jan.

London	- -	64	- -	Dal. Rmt
Amsterdam	- -	59	- -	M:t Rmt
Hamburg	- -	57 1/2	- -	M:t Rmt

Små Kyrko-tidningar.

Slots-Prädikanten, Herr Anton Grimbeck är nyligen förordnad til Kyrko-Herde wid Kronhus Församlingen här i staden.

Prädikanter. I morgon uti Ottesängens Adjuncten, Herr Mag. Nordblom; i Högmesse Adjuncten Herr Mag. Montin, och i Aftronsängens Stads-Comministern, Herr Mag. Gadelius.

I Swenska Församlingen äro, från den 7 til 14 Febr. födde 3 Gosse- och et Flickobarn.

Wice-Connectoren och Adjuncten wid Domkyrkan Herr Magister Arendt Grimberg och Jungfru Charlotta Eleonora Ubechel; Döde Qwartermästaren i Swenska Ost. Comp. tjenst Wilhelm Lohm af et olyckeligt tillfälle på Skeppet Prins Carl, Klensmeden Hieron. Kamph af lungfot; samt et Gossebarn af tröskan och et Flickobarn af koppor.

I Tyska Församlingen född en Son: Död en Doter, 1 år gammal af koppor.

I Kronhus-Församlingen är födt 1 barn; Wigde Soldaten wid Kongl. Hessensteinska regementet Jöns Strömsten med des Fästegwinna Anna B. Welander: Dödt 1 barn af bröstsjuka.

Rundgörelser.

Ändteligen har Boktryckaren länge sin Bibel-Uplaga i quarto aldeles färdig. Som hon prälar med grof och ny stil och större papper, så har hon och blifwet med fullkomliga Register försedd; at ej förtiga wanliga Summarier före, och Anmärknigar under hwart och et Capitel. Exemplaret säljes för 10 Dal. Silf:mt på Skrif- och för 7 Dal. på Tryck-papper. De som pränumererat på samme Bibel, tackas emot undfångne Sedlar afhemta sin fodran.

På samma ställe finnes war Tyska Psalmebok med grof stil, och kostar inbunden 2 Dal. Silf:mt.

I dag medföljer Planen til et lotteri, som Hans Majestät alranådigt unnat Götheborgske Hospitalet. Det består af 5000 lotter, som erhållas hos Herr Carl Habicht, emot äfvenså många Dal. Silf:mt. Hospitalet winner härmed 540 Dal. de öfrige

rige winsterne utbetalas utan affortning. Om tid och rumet till Dragningen får jag ytra mig frambeskriva.

Om någon Student åstundar Condition här i staden, emot en lön af 100 till 150 Dal. Sillfärd anmäla densamme sig antingen hos mig eller Tryckeriet.

Till Stockholms-Källaren äro friska Berg-Ostfrön ankomna; men om de redan wandrat sin wäg, äro ännu finnas, kommer an på försök.

De som åstunda at få sina barn nypade i Murare Kopp - nypninghuset näste wår - termin, tillfas inom den 15 Mars anmäla sig hos Herr Conrad Dibric Engelhardt.

Rättelser.

Uti Götteborgska Magasinet No 6. s. 87 är en hel rad utelemnad, som så lyder: Sill, i södra Sjögården insaltad, 3489. Samma sida 18 rad till Hagarne: detta wil Herr Borgmästaren Welman hafwa, enligt Acta Publica och almänna Beslut, ändrat till Haga. Sidan 88, r. 13 står skordås swåra. Detta war et tryckfel. Samma sida r. 14. står skålar: detta skal, efter Sveriges Lag skrivas sjålar. Se Bygn. B. 23. C. Så säges det och i Roslagen, där de fleste sechundar kallas gas. Jag för min del wårder Sveriges Lag, för en ojäfagtig regel för min lesnad; men bokstafswärdet till widare efter bästa wett. Imidlertid annmärks af Herr Borgmästaren, at hela Dannemarf eller Selland, och på gammal Danska Sjålland, har namn af Sel, hwaremot det Swenska Sjål swåra. In om Seland har sin afledning ifrån See, eller Sjö.

Götteborgska Magasinet.

Lördagen, den 23 Februarii 1760.

Geographisk beskrifning öfwer det Poetiska landet.

Poesien är et af de widsträktaste och folkrikaste länder. Det gränсар i öster till Wåltaligbeten; i söder till Målningssudden och Bildhuggeri-landet; i wester till Musikken, och på norra sidan följes det af Lärdoms-hafwer.

Det indelas, som många andra riken, uti Östwer och Nederländerna. Hög-poesien bebos af et slags allwarsamt folk, som hafwa en myndig mine och stenkiga pannor. Deras språk och uttal, är i jämförelse mot de andra Provincernas, som Nyköpings emot Göingarnas. Männerne äro där gemenligen hjeltar till profession. Det är lapri för dem, at med et enda hugg klyfwa i tu en jätte, som är järnbemidd ifrån huswudet till fö-

* Detta är öfversadt utur Choix Litteraire, af Vice-Directeuren wid Almqvists manufacturwerk, Herr Magister Nyren, och införes med nöge.